Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies ISSN: 3049-0723 (Online)
An international, peer-reviewed monthly academic research journal 3107-7781 (Print)

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Monthly Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor3.5 Multidisciplinary International

Issue DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026

Available online at: www.tamilmanam.in

Vol. 12 No. 03 (2026): August 2026, **p581-596**| *Original Research Paper*

காணி இன மக்களின் வரலாற்றுப் பின்புலம்: ஒரு விரிவான ஆய்வு

Historical Background of the Kani Tribe: A Comprehensive Study

தே. ஜாஸ்பின் கில்டா,

பதிவு எண்: 23213094022001, முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை,

முஸ்லிம் கலைக் கல்லூரி, திருவிதாங்கோடு - 629174, கன்னியாகுமரி.

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி – 627012.

T. Jaspine Gilda*,

Researcher, Register No: 23213094022001 Full-time Ph.D. Scholar, Department of Tamil Muslim Arts College, Thiruvithancode - 629174, Kanyakumari Manonmaniam Sundaranar University, Tirunelveli - 627012

Email: jaspine14@gmail.com.

முனைவர் ஏ. ராணி,

நெறியாளர், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, முஸ்லிம் கலைக் கல்லூரி, திருவிதாங்கோடு – 629174.

Dr. A. Rani,

Research Supervisor / Guide, Assistant Professor Department of Tamil,

Muslim Arts College, Thiruvithancode - 629174

Article history
Received: 20-07-2026
Revised: 01-08-2026
Accepted: **06-08-2026**
Published on: **20-08-2026**

*Corresponding Author Email: jaspine14@gmail.com

Abstract: “If we do not know the history of yesterday, we will fail to understand what happens today; and if we fail to understand what happens today, tomorrow will not be in our hands” — in the spirit of this observation attributed to poet Bharathidasan, this paper argues that forgetting the history of the Kani (Kanikkaran) people is tantamount to erasing an indigenous community and its culture from our collective memory. The Kani are a Scheduled Tribe who have historically inhabited the Kurinji (hill) and Mullai (forest) landscapes of the southern Western Ghats, living in close harmony with nature. This paper documents the historical background of the Kani people for future generations — their geographical distribution, the etymology of the name ‘Kani’, their distinctive settlement pattern, food habits, cultural style, leadership structure, religious worship, social organisation, language, traditional ecological and medicinal knowledge, and the way of life woven together with nature. Building on primary field-based secondary literature, the study is further extended with open-access scholarly articles, government reports and Census of India data to examine contemporary issues facing the Kani community, including land rights under the Forest Rights Act, 2006, education, and the protection of traditional knowledge — most notably the Arogyapacha–Jeevani benefit-sharing case.

Keywords: *Kani-p-patru. Moottukani, Pilathi, Vilikani, Scheduled Tribes.*

© 2014 The Author(s). This open access article is distributed under a Creative Commons Attribution (CC-BY) license

ஆய்வுச் சுருக்கம்

"நேற்றைய வரலாறு தெரியாமல் போனால்

இன்று நடப்பது புரியாமல் போகும்

இன்று நடப்பது புரியாமல் போனால்

நாளை நடப்பது நம் வசம் இல்லை" — பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

மேற்கண்ட பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் கருத்திற்கேற்ப, காணிக்காரர்களின் வரலாறு தெரியாமல் போனால், நம் நிலத்தில் வாழ்ந்து வந்த ஓர் இனத்தைப் பற்றி அறியாது போய், அவ்வினத்தையும் அதன் கலாச்சாரத்தையும் மறந்தவர்களாக நாம் மாறிவிடுவோம். இயற்கையோடு ஒன்றிணைந்து, மலையும் மலைசார்ந்த குறிஞ்சி நிலத்தையும், காடுசார்ந்த முல்லை நிலத்தையும் இருப்பிடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வரும் காணி இன மக்களின் வரலாற்றுப் பின்புலத்தை ஆவணப்படுத்தி, எதிர்கால தலைமுறையினருக்கு எடுத்துச் செல்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கம். காணி இன மக்கள் வாழும் புவியியல் பரப்பு, அவர்களுக்கு 'காணி' எனப் பெயர் வந்த வரலாறு, தனித்துவமான குடியிருப்பு முறை, உணவு வகைகள், கலாச்சாரப் பாணி, தலைமைத்துவ அமைப்பு, வழிபாட்டு முறை, சமூக அமைப்பு, மொழி மற்றும் பண்பாடு, மரபு மருத்துவ அறிவு ஆகியவை இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகின்றன. மேலும், நூலகத் தரவுகளுடன் (secondary sources) இணைய வழி கிடைக்கும் அண்மைக்கால ஆய்வுத் தரவுகளையும் (census, government reports, peer-reviewed journals) ஒப்பிட்டு, காணி இன மக்களின் சமகால சவால்களான நிலவுரிமை, கல்வி, மரபு அறிவுப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றையும் இவ்வாய்வு விரிவுபடுத்தி நோக்குகிறது.

குறிப்புச்சொற்கள் / Keywords

காணிப்பற்றுகள் (Kani-p-patru), மூட்டுக்காணி (Moottukani), விளிகாணி (Vilikani), பிலாத்தி (Pilathi), பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடிகள் (Scheduled Tribes), அரோக்யபச்சை–ஜீவனி வழக்கு (Arogyapacha–Jeevani case), வனஉரிமைச் சட்டம் 2006 (Forest Rights Act, 2006).

1. முன்னுரை

நாடோடி வாழ்க்கை முறையிலிருந்து படிப்படியாகக் குடியேற்றம் பெற்ற காணி இன மக்கள், தங்கள் சூழ்நிலைக்கேற்ப இருப்பிடத்தை மாற்றி அமைத்து வாழும் அரிய கலாச்சாரத்தைப் பின்பற்றியவர்கள். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைத் தொடரின் (Western Ghats) தென் பகுதியில், குறிப்பாக அகத்தியமலை உயிர்க்கோள மண்டலப் பகுதியில் (Agasthyamalai Biosphere Reserve) வாழ்ந்து வருகின்ற இம்மக்கள் காணி, கணியன், காணிக்கார், காணிக்காரன், வேலன்மார், மலையரசன் எனப் பலவாறு அழைக்கப்படுகின்றனர். தமிழகத்தில் விளவங்கோடு, கல்குளம், தோவாளை, அகத்தீஸ்வரம் வட்டாரங்கள், அம்பாசமுத்திரம் ஆகிய

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.46

மலை சார்ந்த பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இப்பகுதிகள் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களிலும், கேரள மாநிலத்தின் திருவனந்தபுரம், கொல்லம் மாவட்டங்களிலும் அடங்கும். தமிழ்நாடு அரசின் இடஒதுக்கீட்டுப் பட்டியலில், பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடியினர் வரிசையில் ஏழாவது இடத்தில் காணிக்காரர்கள் இருக்கின்றனர்.

காடு இருந்தால்தான் காணி இன மக்களும் இருக்க முடியும்; காட்டு விலங்குகள் இருந்தால்தான் காணி மக்களும் துணிவோடு வாழ முடியும் என்ற அளவிற்கு, இயற்கையுடன் இணைபிரியாத உடன்பிறப்புகளைப் போல மாறிவிட்டோம் என்று ஆணித்தரமான வார்த்தைகளை எடுத்துரைப்பவர்கள் காணி மக்கள். இவர்களின் வாழ்க்கையில் பல்வேறு மாற்றங்களைச் சந்தித்து, காலத்திற்கேற்ப தன்னைப் புதுப்பித்து, புது ஆற்றலோடு புத்துலகில் புதுமையைக் காணக்கூடியவர்களாக மாற்றம் பெற்று தற்போது வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதை இவ்வாய்வுக் கட்டுரை வாயிலாக அறியலாம். எழுத்து வடிவ மொழி இல்லாத காணி இனத்தின் வரலாறு பெரும்பாலும் வாய்மொழி மரபாகவே (oral tradition) தலைமுறை தலைமுறையாகக் கடத்தப்பட்டு வருவதால், அதனை ஆவணப்படுத்தும் பணி மிகவும் அவசரமானதும் முக்கியமானதுமாகும்.

2. ஆய்வு நோக்கமும் ஆய்வு முறையியலும்

ஆய்வு நோக்கங்கள்

i. காணி இன மக்களின் தோற்றம் மற்றும் வரலாற்றுப் பின்புலத்தை ஆவணப்படுத்துதல். ii. அவர்களின் புவியியல் பரவல், மக்கள்தொகை நிலவரம், குடியிருப்பு முறை ஆகியவற்றை அறிதல். iii. சமூக அமைப்பு, நிர்வாக முறை, வழிபாட்டு முறை, திருமண முறைகளை ஆராய்தல். iv. மரபு மருத்துவ அறிவு மற்றும் அரோக்யபச்சை–ஜீவனி வழக்கு வழி காணி இன மக்களின் அறிவுசார் உரிமைகளை வெளிக்கொணர்தல். v. கல்வி, நிலவுரிமை போன்ற சமகால சவால்களை அரசு அறிக்கைகள் வழி ஆய்வு செய்தல்.

ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வு முழுக்க முழுக்க இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளை (secondary sources) அடிப்படையாகக் கொண்டது. முன்னைய ஆய்வேடுகள், இதழ்களில் வெளிவந்த கட்டுரைகள், அரசு அறிக்கைகள் (Census of India, Right to Information தரவுகள்), பன்னாட்டு அறிவுசார்-சொத்துரிமை நிறுவனங்களின் வழக்கு ஆய்வுகள் (case studies) மற்றும் மனித இனவியல் சார்ந்த (ethnographic) இணையவழி ஆய்வுக் கட்டுரைகள் என பல்வேறு மூலங்களிலிருந்து தரவுகள் திரட்டப்பட்டு, ஒப்பாய்வு செய்யப்பட்டு இக்கட்டுரையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

3. காணி இன மக்களின் தோற்றமும் வரலாற்றுப் பின்புலமும்

அகத்திய முனிவர் தென்திசை நோக்கி வந்தபோது, அவரால் கி.மு. 1070-ல் குடியேற்றப்பட்டவர்கள்தாம் காணிக்கார மக்கள் என்பது ஒரு வாய்மொழி மரபுத் தொன்மம். மன்னன் மார்த்தாண்ட வர்மா எட்டுவீட்டுப் பிள்ளைமார்களுடன் ஆட்சிப் பிடிக்கப் போரிட்ட காலத்தில், அரசருக்கு வேலன்மார் பெரும் உதவிகள் புரிந்தனர். இதற்குக் கைம்மாறாக 102 காணிநிலம் இவர்களுக்கு உரிமையாக வழங்கப்பட்டதாகவும், இதனாலேயே ‘காணிக்காரர்’ என்ற காரணப் பெயர் ஏற்பட்டதாகவும் மரபுவழிக் கதைகள் கூறுகின்றன.

திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தை ஆண்ட மார்த்தாண்ட வர்மா, ஆபத்துக் காலத்தில் காட்டுக்குள் தஞ்சம் புகுந்தபோது, காணி இன மக்கள் மன்னரைப் பாதுகாத்துச் சேவகம் புரிந்தனர். இதற்குப் பதிலாக, மன்னர் மீண்டும் அரியணை ஏறியதும், இவர்கள் வசித்து வந்த மலைப் பகுதிகளை ‘கரம் ஒழிவு பண்டார வகை காணி சொத்து’ என்ற பெயரில் செப்புப் பட்டயம் எழுதி வழங்கினார் என்பர். ‘காணி’ என்றால் ‘நிலம்’ எனப் பொருள்படும்; மன்னர் வழங்கிய அந்நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர் ஆனதாலேயே இம்மக்கள் ‘காணி மக்கள்’ என அழைக்கப்பட்டதாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

இந்திய அளவில் உள்ள பழங்குடி இனத்தவருள் காணிக்காரர்களும் ஒருவராகக் கருதப்படுகின்றனர். நாகமையா (Nagam Aiya) தமது ‘திருவிதாங்கூர் அரசு கையேடு’ (Travancore State Manual, 1906) என்னும் நூலில், இவர்கள் திருவிதாங்கூரின் பழங்குடி மக்கள் எனவும், திராவிட மற்றும் ஆரியர்களின் ஆதிக்கத்தால் சமவெளிப் பகுதிகளிலிருந்து மலைப் பகுதிகளுக்குத் துரத்தப்பட்டவர்கள் எனவும் கருத்துத் தெரிவிக்கிறார். இக்கருத்தை, தொல்குடியினரின் இடப்பெயர்வு தொடர்பான பொதுவான வரலாற்றுவியல் கோட்பாட்டோடு (displacement theory of indigenous peoples) ஒப்பிட்டு நோக்கலாம்.

காணி இன மக்களுக்கு எழுத்து வடிவ மொழி இல்லாத காரணத்தால், அவர்களது வரலாறு பெரும்பாலும் வாய்மொழி மரபாகவே பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்நிலையில், ‘Historizising the Ancestral Kani Tribal Roots’ எனும் தலைப்பில் 2025-ஆம் ஆண்டு வெளியான ஓர் ஆய்வு, அழிவை நோக்கிச் செல்லும் காணி இன மக்களின் மறக்கப்பட்ட வரலாற்றை வாய்மொழி மரபு வழியாக ஆவணப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. இது போன்ற தற்கால ஆய்வுகள், இக்கட்டுரையின் நோக்கத்தை மேலும் வலுப்படுத்துகின்றன.

4. புவியியல் பரவலும் மக்கள்தொகை நிலவரமும்

காணிக்காரப் பழங்குடி மக்கள் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைத் தொடரின் தென் கோடியில் அமைந்துள்ள அகத்தியமலைப் பகுதியை (Agasthyamalai Hills) மையமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். கடல் மட்டத்திலிருந்து 1000 அடி உயரத்திற்கும் மேற்பட்ட மலைப் பகுதிகளில்

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.46

இவர்களது குடியிருப்புகள் அமைந்துள்ளன. தமிழகத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் விளவங்கோடு, கல்குளம், தோவாளை, அகத்தீஸ்வரம் ஆகிய நான்கு வட்டாரங்களிலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் சில பகுதிகளிலும்; கேரள மாநிலத்தின் திருவனந்தபுரம், கொல்லம் மாவட்டங்களிலும் இவர்கள் வாழ்கின்றனர். பேச்சிப்பாறை, கடையல், அருக்காணி, பத்துக்காணி உள்ளிட்ட வனப்பகுதிகள் காணி இன மக்களின் முதன்மையான வாழ்விடங்களாகும். தாமிரபரணி, கோதையாறு, மாசிப்பட்டி ஆகிய ஆறுகள் காட்டிலிருந்து சமவெளிக்கு வெளிப்படும் இடங்களிலும் இவர்களது குடியிருப்புகள் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன.

2011-ஆம் ஆண்டு இந்திய மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி (Census of India, 2011), காணி/காணிக்காரன் (Kanikkaran) பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடியினரின் மொத்த மக்கள்தொகை சுமார் 25,088 ஆக இருந்தது. இதில் பெரும்பான்மையானோர் கேரள மாநிலத்திலும் (சுமார் 21,251), சிறுபான்மையினர் தமிழ்நாட்டிலும் (சுமார் 3,837) வாழ்கின்றனர். எனினும், கன்னியாகுமரி மாவட்ட நிர்வாகம் வெளியிட்ட புள்ளிவிவரங்களின்படி மாவட்டத்தில் மட்டும் சுமார் 7,200 காணி மக்கள் (3,700 பெண்களும் 3,500 ஆண்களும்) வாழ்வதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது; இவ்வேறுபாடு கணக்கெடுப்பு முறை மற்றும் எல்லைவரையறையில் உள்ள வேறுபாட்டால் ஏற்படலாம் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

அட்டவணை 1: 2011 மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி காணி இன மக்களின் மாநில வாரியான பரவல் (Source: Census of India, 2011)

மாநிலம் / பகுதி	முதன்மை மாவட்டங்கள்	மொத்த மக்கள்தொகை	ஆண்கள்	பெண்கள்
கேரளா	திருவனந்தபுரம், கொல்லம்	21,251	9,975	11,276
தமிழ்நாடு	கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி	3,837	—	—
மொத்தம் (இந்தியா)	—	25,088	—	—

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.46

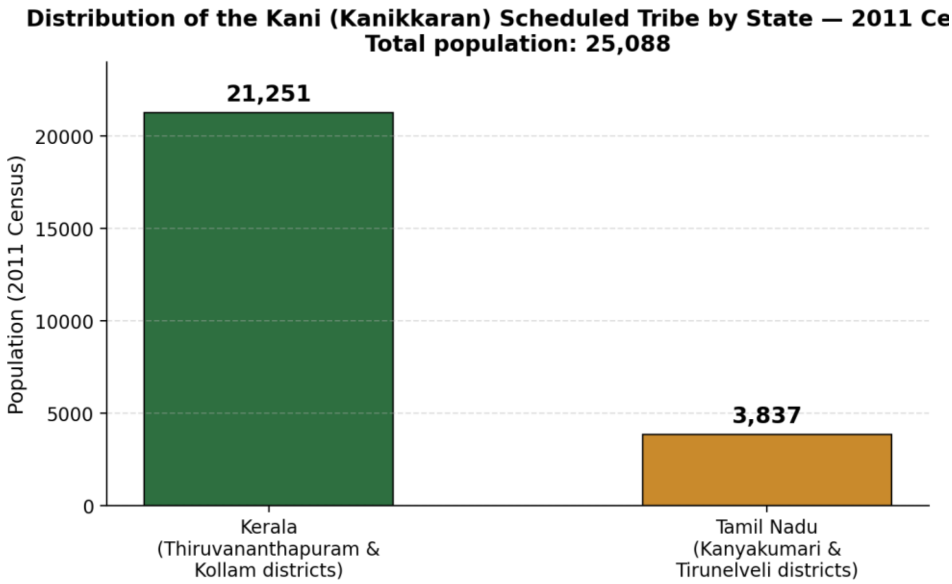

படம் 1: 2011 மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி காணி (காணிக்காரன்) இன மக்களின் மாநில வாரியான பரவல் (Source: Census of India, 2011)

5. குடியிருப்பு முறையும் வீடமைப்பும்

காணிக்காரர் தங்கள் குடியிருப்புகளை மலைச் சரிவுகளில் அமைத்துக் கொள்கின்றனர். ‘காணிக்குடி’ அல்லது ‘வாடி’ என்று அழைக்கப்படும் இவர்களது ஒரு குடியிருப்பில், ஏறக்குறைய பத்துக்கும் மேற்பட்ட வீடுகள் நீண்ட வரிசையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இவற்றை மண், மூங்கில், காட்டுப் புல் ஆகியவற்றைக் கொண்டு கட்டுகின்றனர். ஆறடி உயரத்திற்கு மண்ணைக் கொண்டு சுவர் எழுப்பி, அதற்கு மூங்கிலைப் பயன்படுத்தி, கூரையைக் காட்டுப் புல்லால் அமைத்துக் கொள்கின்றனர். காட்டில் கிடைக்கும் மூங்கில் தட்டையைப் பின்னிப் பிணைத்து, அதைச் சுற்றி மண்ணைக் குழைத்து மண்வீடு அமைக்கும் இந்நுட்பம் ஆணும் பெண்ணும் இணைந்தே செய்யப்படுகிறது. சில குடியிருப்புகளில் மணமாகாத இளைஞர்களுக்கெனத் தனிக்குடில்களும் உண்டு.

இடம் விட்டு இடம் சென்று வேளாண்மை செய்யும் வழக்கம் காணி இன மக்களிடையே முன்பு நிலவியது. இதனால் தங்கள் குடியிருப்புகளை மூன்றாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மாற்றிக் கொண்டு வாழும் இம்மக்கள், குறைவான அளவே வீட்டுச் சாமான்களை வைத்திருப்பர். எனினும், சமீபகாலமாக அரசு வழங்கும் நிரந்தரக் குடியிருப்புத் திட்டங்களாலும், மலைப்பகுதிகளில் ஏற்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகளாலும், இம்மக்கள் படிப்படியாக ஓரிடத்தில் நிலையாகக் குடியேறும் போக்கை நோக்கிச் செல்கின்றனர்.

6. இல்ல அமைப்பும் காணிப் பற்றுகளும்

குமரி மாவட்டத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக் காடுகளில் சுமார் 48 காணிப் பழங்குடி மக்களின் குடியிருப்புகள் உள்ளன. இவை மூன்று ‘காணிப் பற்று’களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.46

இப்பற்றுகள் குடும்பப் பிரிவுகளின் அடிப்படையில் இழுவு இல்லம், பெரும்பில்லம், வரையாட்டு இல்லம், மூட்டு இல்லம், கை இல்லம், பெறமணத்து இல்லம் எனப் பல இல்லங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒட்டுமொத்தமாகப் பத்து இல்லங்களாக அமைந்துள்ளன. இந்த இல்ல அமைப்பே காணி மக்களிடையேயான திருமண உறவுமுறையையும் (உள்கலப்பு – endogamy, வெளிக்கலப்பு – exogamy) தீர்மானிக்கும் அடிப்படை அமைப்பாக விளங்குகிறது. கேரள எல்லைப் பகுதிகளில் இதே இல்ல அமைப்பு ஐந்து துணைப் பிரிவுகளாகவும் பதிவாகியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது; இவ்வெண்ணிக்கை வேறுபாடு பகுதிக்குப் பகுதி மாறுபடும் வாய்மொழி மரபுகளின் விளைவாக இருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

அட்டவணை 2: காணி இன மக்களின் முதன்மையான இல்லங்கள் (Kani illam / lineage groups)

வ.எண்	இல்லத்தின் பெயர்	குறிப்பு
1	இழுவு இல்லம்	மூத்த குடும்பப் பிரிவு
2	பெரும்பில்லம்	பெரும் குடும்பக் கிளை
3	வரையாட்டு இல்லம்	மலைச்சரிவைச் சேர்ந்த பிரிவு
4	மூட்டு இல்லம்	தலைமைக் குடும்பப் பிரிவு
5	கை இல்லம்	கைத்தொழில் சார்ந்த பிரிவு
6	பெறமணத்து இல்லம்	திருமண உறவு சார்ந்த பிரிவு

7. நிர்வாக முறையும் தலைமைத்துவ அமைப்பும்

ஒவ்வொரு காணிக்காரர் குடியிருப்புக்கும் 'மூட்டுக்காணி' என்னும் தலைவர் உண்டு. 'விளிகாணி' என்பவர் இவருக்கு உதவியாளராக நியமிக்கப்படுகிறார். குடியிருப்பில் எழும் சிக்கல்களை மூட்டுக்காணி தீர்த்து வைப்பார். இவரைத் தலைவராகக் கொண்ட 'முதியோர் மன்றம்' எனும் குழுவும் உண்டு. திருமணம், மணவிலக்கு, கள்ள உறவு, தண்டத் தொகை விதிப்பு, தண்டனை முறை முதலியவற்றை இக்குழுவினர் ஆராய்ந்து முடிவெடுப்பர். 'பிலாத்தி' என்பவர் மந்திரத் தன்மை வாய்ந்த மருத்துவராகவும், சாமியாடியாகவும், தொகுதி வழிபாட்டைத் தலைமை தாங்கி நடத்துபவராகவும் காணிக்காரர்களால் மிகுந்த மதிப்புடன் போற்றப்படுகிறார். 'கொக்கரை' என்னும் இசைக்கருவியை மீட்டிப் பாடல் பாடி நோயாளிகளைக் குணமாக்கும் மரபும் பிலாத்திக்கு உண்டு.

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.46

படம் / அமைப்பு 1: காணி இன குடியிருப்பின் பாரம்பரிய நிர்வாக அமைப்பு

பதவி நிலை	பொறுப்பு / பணி
மூட்டுக்காணி (குடியிருப்புத் தலைவர்)	குடியிருப்பின் முதன்மைத் தலைவர்; சச்சரவுகளைத் தீர்த்து வைத்தல்; முதியோர் மன்றத்தைத் தலைமை தாங்குதல்
விளிகாணி (உதவித் தலைவர் / ஒருங்கிணைப்பாளர்)	மூட்டுக்காணிக்கு உதவுதல்; சமூக, பொருளாதார நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைத்தல்
பிலாத்தி (மரபு மருத்துவர் / பூசாரி)	பச்சிலை மருத்துவம்; வழிபாட்டுத் தலைமை; சாற்றுப்பாடல் பாடுதல்
முதியோர் மன்றம்	திருமணம், மணவிலக்கு, தண்டனை வழங்கல் தொடர்பான கூட்டு முடிவெடுத்தல்

இந்நிர்வாக அமைப்பு, எழுத்து வடிவச் சட்டங்கள் இல்லாத நிலையிலும், வாய்மொழி மரபு, பொது ஒப்புதல் (consensus), மூப்பர் மதிப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இயங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. 'Maatru Velai' எனப்படும் கூட்டுழைப்பு முறை மூலம், சமூகம் முழுவதும் இணைந்து வயல் வேலைகளைச் செய்து, விளைபொருளை நியாயமாகப் பங்கிடும் மரபும் காணி இன மக்களிடையே காணப்படுகிறது.

8. பொருளாதார வாழ்க்கையும் வாழ்வாதாரமும்

காணிக்காரப் பழங்குடி மக்கள் தொடக்க காலத்தில் இடம்விட்டு இடம் பெயர்ந்து காடுகளைச் சீரமைத்து வேளாண்மை (shifting cultivation) செய்து வாழ்ந்தனர். காலனிய ஆட்சிக் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட வனத்துறையின் தோட்டப் பணிகளுக்கும் இவர்கள் உறுதுணையாக விளங்கினர். தற்போது தினை, மரவள்ளிக்கிழங்கு (tapioca) போன்ற உணவுப் பயிர்களையும், மிளகு, ரப்பர் போன்ற பணப் பயிர்களையும் பயிரிடுகின்றனர். 150 அடி உயரம் வரையிலான மரங்களில் ஏறி, மரம் விட்டு மரம் தாவித் தேன் எடுப்பது இவர்களின் பாரம்பரியத் தொழில்களுள் ஒன்று. தேன், மெழுகு (beeswax), கைவினைப் பொருள்கள் ஆகியவற்றை விற்பனை செய்தும் வாழ்வாதாரம் நடத்துகின்றனர். தேன் எடுக்கச் செல்லும்போது தம்பிரமுத்தன், கோத்தமுத்தன், கருமாண்டி அம்மன், கரியமுத்தி போன்ற வனதெய்வங்களை வழிபடும் மரபும் உண்டு.

தமிழகத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் காணிக்காரர்கள் பிற பணிவகைகளையும் வாழ்வாதாரமாகச் செய்து வருகின்றனர். தற்போது சமவெளி மக்களைப் போன்றே கூலி

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.46

வேலைகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய சூழல் பெரும்பாலான பகுதிகளில் நிலவுவதையும் உணர முடிகிறது. காணிக்காரர்கள் வாழும் பகுதிகள் பொதுவாகச் சமவெளிப் பகுதிகளில் வசிக்கின்ற மக்களால் எளிதில் அணுக முடியாத மலைப் பகுதிகளாக இருப்பதால், சந்தை வாய்ப்புகளும் வேலை வாய்ப்புகளும் இன்னும் குறைவாகவே உள்ளன (புதிய ஆராய்ச்சி, 2016, ப. 106). காணிக்காரர்கள் திருவிதாங்கூர் அரசுக்குத் தொடக்க காலத்தில் மலைபடு பொருட்களைக் கப்பமாக நேரடியாகவே அளித்து வந்ததையும் ஆய்வுகள் வழி அறியமுடிகிறது.

9. மரபு மருத்துவ அறிவும் அரோக்யபச்சை–ஜீவனி வழக்கும்

காணி இன மக்கள் பச்சிலை மருந்துகள் கொண்டே நோய்களுக்கு மருந்து செய்யும் வழக்கம் உடையவர்கள். கை, கால் முறிந்தால்கூடப் பச்சிலை மருந்தை அம்மியில் அரைத்து, முறிந்த இடத்தில் பற்றுப் போட்டுத் துணிகளால் சுற்றிக் கட்டு வைப்பர். நாளடைவில் காயம் இருந்த இடமே தெரியாத அளவிற்குக் குணமாகும் திறன் இம்மருந்திற்கு உண்டு. இம்மரபு அறிவைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு ‘பிலாத்தி’ எனும் மரபு மருத்துவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

காணி இன மக்களின் மரபு மருத்துவ அறிவு உலக அளவில் அங்கீகாரம் பெற்ற ஒரு நிகழ்வு, ‘அரோக்யபச்சை–ஜீவனி’ (Arogyapacha–Jeevani) வழக்கு ஆகும். Trichopus zeylanicus எனும் தாவரவியல் பெயர் கொண்ட ‘அரோக்யபச்சை’ எனும் செடியின் இலைகளை உண்டு, சோர்வின்றி நீண்ட நேரம் மலைப் பயணம் செய்யும் காணி வழிகாட்டிகளின் திறனைக் கண்ட தாவரவியல் அறிஞர்கள், 1987-ஆம் ஆண்டு இச்செடியின் மருத்துவப் பயனை ஆய்வு செய்யத் தொடங்கினர். திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள Tropical Botanic Garden and Research Institute (TBGRI/JNTBGRI) நிறுவனத்தின் விரிவான ஆய்வுக்குப் பிறகு, எட்டு ஆண்டுகால ஆராய்ச்சியின் விளைவாக ‘ஜீவனி’ (Jeevani) எனும் தாவர அடிப்படையிலான உடல் வலிமையூட்டும் மருந்து உருவாக்கப்பட்டது. இம்மருந்தில் அரோக்யபச்சையுடன் அஸ்வகந்தா, திப்பிலி (piper longum), விஷ்ணுகிராந்தி (evolvalus alsinoides) ஆகிய பிற மூலிகைகளும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஐக்கிய நாடுகளின் உயிரியல் பன்முகத்தன்மைச் சாசனத்தை (UN Convention on Biological Diversity) அடிப்படையாகக் கொண்டு, TBGRI நிறுவனம் காணி மக்களுடன் ஒரு பயன்பகிர்வு ஒப்பந்தத்தில் (benefit-sharing agreement) கையெழுத்திட்டது. இதன்படி, ஜீவனி மருந்தை உற்பத்தி செய்யும் உரிமத்தைப் பெற்ற Arya Vaidya Pharmacy நிறுவனம் செலுத்திய முதல் உரிமக் கட்டணத்திலும், விற்பனை மீதான 2 சதவீத தனிநூறு (royalty) தொகையிலும் பாதிப் பங்கு காணி மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. 1997-ஆம் ஆண்டு ‘Kerala Kani Samudaya Kshema Trust’ எனும் நல அறக்கட்டளை காணி மக்களால் அமைக்கப்பட்டு, இப்பணத்தைச் சமூக நலத் திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியது. இந்திய அளவில் பழங்குடி மரபு அறிவுக்கும்

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.46

நவீன அறிவுசார் சொத்துரிமைக்கும் (Intellectual Property Rights) இடையே பயன்பகிர்வு மாதிரியை உருவாக்கிய முதல் முயற்சிகளில் இதுவும் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

எனினும், 2005-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு தனிநூறு தொகை வழங்கப்படுவது நிறுத்தப்பட்டதாகவும், அரோக்யபச்சையை 'சிறு வனப் பொருள்' (Minor Forest Produce) எனச் சட்டப்பூர்வமாக அங்கீகரிக்கக் கோரிய காணி முதியவர் குட்டிமாதன் காணி (Kuttymathan Kani) அவர்களின் நீண்டகால முயற்சி இறுதிவரை முழுமையாக நிறைவேறாமலேயே 2025-ஆம் ஆண்டு அவர் காலமான செய்தியும் பதிவாகியுள்ளது. 2022-ஆம் ஆண்டு இந்திய குடியரசுத் தலைவரிடமிருந்து தேசிய அளவில் அங்கீகாரம் பெற்ற குட்டிமாதன் காணியின் வாழ்க்கை, காணி இன மக்களின் மரபு அறிவைப் பாதுகாக்கும் பணி இன்னும் முழுமையடையவில்லை என்பதற்கான நினைவூட்டலாக விளங்குகிறது.

அட்டவணை 3: அரோக்யபச்சை–ஜீவனி பயன்பகிர்வு வழக்கின் காலவரிசை (Timeline)

ஆண்டு	நிகழ்வு
1987	காணி வழிகாட்டிகளின் உடல் வலிமையைக் கண்ட விஞ்ஞானிகள் அரோக்யபச்சையை ஆய்வு செய்யத் தொடங்கினர்
1990–94	TBGRI நிறுவனத்தில் தாவரவியல், மருந்தியல் ஆய்வுகள் தொடர்ந்து 'ஜீவனி' உருவாக்கம்
1996	Arya Vaidya Pharmacy நிறுவனத்திற்கு உற்பத்தி உரிமம்; உரிமக் கட்டணம் (₹10 லட்சம்) பங்கீடு
1997	Kerala Kani Samudaya Kshema Trust அமைப்பு தொடக்கம்
2002–2005	தனிநூறு பங்கு தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டது
2005-க்குப் பின்	தனிநூறு தொகை வழங்கல் நிறுத்தம்; சட்ட அங்கீகார கோரிக்கை தொடர்ச்சி
2022	குட்டிமாதன் காணிக்கு தேசிய அங்கீகாரம்

10. உணவுமுறைகளும் தாவரவியல் அறிவும்

ஆரோக்கியமான உணவு வகைகளான அரிசி, தினை, கிழங்கு வகைகள் போன்ற உடலுக்கு வலிமை அளிக்கக்கூடிய பொருள்களையே காணி இன மக்கள் முதன்மை உணவாகக் கொண்டுள்ளனர். முன்னோர்கள் மிளா வகை, பன்றி இறைச்சி, ஆற்று மீன் ஆகியவற்றையும்

உண்டு வந்தனர்; எனினும் தற்போது பலரும் இவற்றைத் தவிர்த்து வருகின்றனர். காந்தாரி மிளகாய், மஞ்சள் ஆகியவை உணவில் அதிகம் சேர்க்கப்படுகின்றன. கற்கள், இலைகள் கொண்டு உணவு சமைக்கும் முறை காணி இனத்திற்கே உரிய தனித்துவமான அடையாளமாக விளங்குகிறது. ஆறுகளில் நீர்வரத்து இல்லையெனில் தண்ணீர் கிடைப்பது கடினமாக இருப்பதால், 'ஓடவள்ளி' எனும் கொடி வழியாகத் தண்ணீர் எடுத்துக் குடிக்கும் மரபும் உண்டு. தற்போது மரவள்ளிக்கிழங்கு (tapioca), தினை உள்ளிட்டவை முதன்மை உணவுப் பயிர்களாக மாறியுள்ளன.

11. மொழியும் உடலியல் பண்புகளும்

காணிக்காரர் தமிழும் மலையாளமும் கலந்து பேசுபவர்கள். இவர்கள் மொழியை 'மலம்பாஷை' என்கின்றனர். மொழியியல் ஆய்வாளர்களின் கூற்றுப்படி, இது தமிழுக்கும் மலையாளத்திற்கும் இடைப்பட்ட ஒரு திராவிட மொழி/கிளைமொழி (dialect) ஆகும். கருப்பு நிறமுடைய காணிக்காரர்கள் குட்டையான உருவமும், வட்ட முகத்தையும், தடித்த சப்பையான மூக்கையும், சுருண்ட தலைமுடியையும் உடையவர்கள். முற்காலத்தில் ஆண்களும் தலைமுடியை வளர்த்து வந்தனர்; தற்போது ஒரு சிலரே அத்தோற்றத்தில் காணப்படுகின்றனர். 'உயிரொளிர் பூஞ்சை' எனப்படும் இரவில் ஒளிரும் காளான்களைத் தங்கள் உடலில் பூசிக்கொண்டு, முன் காலங்களில் இரவு நேரங்களில் ஒருவர் மற்றொருவரைப் பின் தொடர்ந்து காட்டுவழியே நடந்து சென்றதாகவும் இம்மக்கள் கூறுகின்றனர்.

12. வழிபாட்டு முறையும் நம்பிக்கை அமைப்பும்

காணிக்காரப் பழங்குடியினரின் பூசாரியான பிலாத்தி, 'சாற்றுப்பாடல்' எனும் சிறப்புப் பாடல் வகையைப் பாடுவார். தெய்வங்களும் இறந்த முன்னோர்களும் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்ட வேண்டுமெனும் நம்பிக்கையில், விழாக் காலங்களிலும், வழிபாடுகளின் போதும், தொழில் தொடங்கும் போதும் இப்பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. இரண்டு மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து பாடப்படும் இப்பாடல் வகையை யோ. தர்மராஜ் (2005), வே. சிதம்பரநாத பிள்ளை (2006), ராஜஸ்ரீ (2006), கார்மேகம் (2016) ஆகியோர் விரிவாக ஆய்வு செய்துள்ளனர். 'கொக்கரை' எனும் இசைக்கருவியுடன் பாடப்படும் இந்நிகழ்வு, இலைதழைகளால் புதிதாகப் போடப்பட்ட 'சாற்று மாடம்' எனும் இடத்தில் நடைபெறும்.

குமரி மாவட்டத்தில் 48 காணிப் பழங்குடி மக்களின் குடியிருப்புகளில், பேச்சுப்பாறையை மையமாகக் கொண்ட செம்பூஞ்சி மலை காணிப்பற்றில் ஆண்டுதோறும் கார்த்திகை மாத முதல் வெள்ளிக்கிழமையன்று செம்பூஞ்சி அய்யனார் எனப்படும் வனசாஸ்தாவுக்கும், காலாட்டு தம்பிரான், மல்லன் கருங்காளி, மந்திர மூர்த்தி ஆயிரம் வல்லி தம்பிரான், கருங்காளி ஆகிய மலை தெய்வங்களுக்கும் தொகுதி வழிபாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன. இவ்வழிபாட்டில் தேன்,

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.46

தினைமாவு, அவல், பழம், இளநீர் ஆகியவை படையலாக வைக்கப்படுகின்றன. வழிபாட்டின் ஒரு பகுதியாக மக்கள் மீது சாமி இறங்குதலும் அருள்வாக்குக் கூறுதலும் நடைபெறும். பயிர் விளைச்சல் ஏற்பட்டு வாழ்வு செழிக்கவும், வனவிலங்குகளிடமிருந்து தங்களைப் பாதுகாக்கவும் இத்தொகுதி வழிபாட்டை மேற்கொள்கின்றனர்.

அட்டவணை 4: காணி இன மக்களால் வழிபடப்படும் முதன்மை வனதெய்வங்கள்

தெய்வப் பெயர்	தொடர்புடைய செயல்பாடு / நம்பிக்கை
செம்பூஞ்சி அய்யனார் (வனசாஸ்தா)	காணிப்பற்று முழுமைக்குமான தொகுதி வழிபாட்டு தெய்வம்
காலாட்டு தம்பிரான்	மலை பாதுகாப்பு தெய்வம்
மல்லன் கருங்காளி	வலிமையையும் தைரியத்தையும் அளிக்கும் தெய்வம்
மந்திர மூர்த்தி ஆயிரம் வல்லி தம்பிரான்	மந்திர சக்தி வாய்ந்த பாதுகாப்பு தெய்வம்
தம்பிரமுத்தன், கோத்தமுத்தன்	தேன் எடுக்கும்போது வழிபடப்படும் வனதெய்வங்கள்
கருமாண்டி அம்மன், கரியமுத்தி	காட்டு விலங்குகளிடமிருந்து பாதுகாப்பு அளிக்கும் தெய்வங்கள்

வாழ்க்கையின் வாழ்வாதாரமாகக் காடு, மலை, நதி, நீர்வீழ்ச்சிகள், ஆறுகள் ஆகியவற்றை இயற்கை அன்னை தந்த அன்புப் பரிசாகக் கருதும் காணி மக்கள், தங்கள் வாழ்க்கையும் இயற்கையும் ஒன்றிணைந்தவை என்று உணர்கின்றனர். ‘காணி நிலம் வேண்டும் – பராசக்தி காணி நிலம் வேண்டும்’ என்னும் மகாகவி பாரதியின் பாடல் வரிகள், இயற்கையோடு இணைந்த ஒரு அழகிய நிலமான ‘காணி நிலத்தை’ நினைவூட்டுவதைக் காண முடிகிறது.

13. திருமண முறையும் சமூக ஒழுங்கமைவும்

காணி இன மக்களிடையே திருமணங்கள் பெரும்பாலும் விருப்ப அடிப்படையிலேயே (love-based) நிகழ்கின்றன; தாய்மாமன் அல்லது தந்தைவழி மாமன் இத்திருமண ஏற்பாட்டில் முக்கியப் பங்காற்றுவார். வரதட்சணை முறை இல்லாத இச்சமூகத்தில், துணி கட்டும் சடங்கு (cloth-tying ceremony), விருந்து உபசரிப்பு ஆகியவை திருமணத்தின் முதன்மைச் சடங்குகளாகும். திருமணத்திற்குப் பின் ஆற்றுநீரில் நீராடும் தூய்மைச் சடங்கும், பொங்கல் படையலும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சமூக ஒழுங்கமைவைக் காக்கும் நோக்கில்,

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.46

மணவிலக்கு, கள்ள உறவு போன்ற பிரச்சினைகளை முதியோர் மன்றம் விசாரித்துத் தண்டம் விதிக்கும் முறையும் நடைமுறையில் உள்ளது.

பிலாத்தி பதவிக்கான தேர்வும் ஒரு தனித்துவமான மரபு ஆகும். விழாக் காலங்களில் வரும் கனவுகள் வழியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் வேட்பாளர்கள், சுமார் 41 நாட்கள் காட்டில் தனிமையில் இருந்து விரதம் இருந்து, மந்திரங்களையும் தாவரவியல் மருத்துவ அறிவையும் கற்றுத் தேர்ச்சி பெறுவர். இவ்வாறு, அனுபவபூர்வமான தாவர அறிவையும் ஆன்மிக நம்பிக்கையையும் இணைத்துப் பிலாத்தி பதவிக்கு வருபவர், சமூகத்தின் உடல் நல மற்றும் ஆன்மிக வழிகாட்டியாகச் செயல்படுகிறார்.

14. கல்வியும் அரசு நலத் திட்டங்களும்

2011 மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி, இந்தியா முழுவதும் பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடியினரின் சராசரி எழுத்தறிவு விகிதம் 59 சதவீதமாக இருந்தது; இது நாட்டின் ஒட்டுமொத்த எழுத்தறிவு விகிதமான 73 சதவீதத்தை விடக் குறைவானதாகும். இதற்கு நேர்மாறாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் ஒட்டுமொத்த எழுத்தறிவு விகிதம் 91.75 சதவீதமாக (2011) மிக உயர்வாக இருந்தபோதிலும், மாவட்டத்தினுள் வாழும் காணி இன மக்களிடையே கல்வி வாய்ப்புகள் இன்னும் குறைவாகவே உள்ளன என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இதற்குக் காரணமாக, மலைப் பகுதிகளில் பள்ளிகளை அணுகுவதில் உள்ள சிரமங்கள், போக்குவரத்து வசதி இன்மை ஆகியவை சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன.

பழங்குடி மாணவர்களுக்குத் தரமான கல்வியை வழங்கும் நோக்கில், மத்திய அரசு 'ஏக்லவ்யா மாதிரி உறைவிடப் பள்ளிகள்' (Eklavya Model Residential Schools – EMRS) திட்டத்தை 2019–20 முதல் செயல்படுத்தி வருகிறது. இதனுடன், 'சமக்ர சிக்ஷா' (Samagra Shiksha) திட்டம், 'தர்தி ஆபா ஜன்ஜாதிய கௌரவ் உத்கர்ஷ் அபியான்' (Dharti Aaba Janjatiya Gaurav Utkarsh Abhiyan) திட்டம், அரசியலமைப்புச் சட்டப் பிரிவு 275(1)-ன் கீழ் வழங்கப்படும் பழங்குடியினர் துணை-திட்ட நிதி (Tribal Sub-Plan funds) ஆகியவை காணி இன மக்கள் உள்ளிட்ட பழங்குடியினரின் கல்வி, சுகாதாரம், வாழ்வாதார மேம்பாட்டிற்காகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்ட நிர்வாகமும், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதிகளில் உள்ள பழங்குடியினர் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கும் திட்டங்களை (Electrification of Tribal Hamlets) செயல்படுத்தி வருகிறது.

15. நிலவுரிமை அங்கீகாரமும் சமகால சவால்களும்

பல தலைமுறைகளாக வனப்பகுதியில் வாழ்ந்து வரும் காணி இன மக்களுக்கு, தாங்கள் வாழும் நிலத்திற்கான சட்டப்பூர்வ உரிமை இன்னும் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை என்பது ஒரு முக்கியமான சமகால சவாலாகும். 2006-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட 'பட்டியலிடப்பட்ட

பழங்குடியினர் மற்றும் பிற பாரம்பரிய வனவாசிகள் (வன உரிமைகள் அங்கீகாரம்) சட்டம்' (Forest Rights Act, 2006) முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்படாதது, தமிழ்நாடு தனியார் காடுகள் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1949 (Tamil Nadu Preservation of Private Forests Act, 1949) கொண்டுவந்த கட்டுப்பாடுகள், மற்றும் புலிகள் காப்பகங்கள் (tiger reserves) அறிவிப்புகள் ஆகியவை காணி மக்களின் பொருளாதார நிலைத்தன்மையைப் பாதித்துள்ளதாக இணையவழி ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

தரமான கல்வி, சுகாதார வசதி, சாலை, மின்சாரம் போன்ற அடிப்படை வசதிகள் இன்னும் பல காணி குடியிருப்புகளை முழுமையாக எட்டவில்லை என்பதையும் அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. இருப்பினும், அரோக்யபச்சை–ஜீவனி பயன்பகிர்வு மாதிரி நிரூபித்தது போல, பாரம்பரிய அறிவை நவீன அறிவியலுடன் நேர்மையாக இணைத்தால், பழங்குடி சமூகங்களுக்கும் பொருளாதார மற்றும் அறிவுசார் அங்கீகாரம் கிடைக்கும் என்பதற்கான நம்பிக்கையையும் இவ்வரலாறு தருகிறது.

16. ஆய்வு நிறைவுரை

"கண்காணி இல்லென்று கள்ளம் பல செய்வார்
கண்காணி இல்லா இடமில்லை காணுங்கால்
கண்காணி யாகக் கலந்தெங்கும் நின்றானைக்
கண்காணி கண்டார் களவொழிந் தாரே" — திருமூலர், திருமந்திரம் (பாடல் 2067)

இப்பாடலில் திருமூலர் கூறுவதுபோல, 'கண்காணி' (கண்காணிப்பு / மேற்பார்வை) இல்லை என்று மனிதர்கள் தீய எண்ணங்களையும் கள்ளத்தனமான செயல்களையும் செய்கின்றனர். ஆனால் உண்மையில் இறைவன் கண்காணிக்காத இடமே இல்லை என்பதை உணர்ந்து வாழும் காணி இன மக்கள், நேர்மையான வாழ்க்கை முறையையே பின்பற்றி வருகின்றனர். 'உப்புத் தின்னவன் தண்ணீர்க் குடிப்பான், தப்பு செய்தவன் தண்டனைப் பெறாமல் போகமாட்டான்' என்ற நம்பிக்கையுடையவர்கள் காணி இன மக்கள் வாழ்ந்த வரலாற்றுத் தடயங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு நோக்கும்போது, முற்கால வாழ்க்கை முறையிலிருந்து தற்போதைய வாழ்க்கை முறையில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. காலத்திற்கேற்ற புதுமையையும் காணி இன மக்களிடம் காணமுடிகிறது. தெய்வ வழிபாடே வாழ்வின் உச்சம் எனக் கருதி, பக்தி நெறியை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கின்றனர். ஆணும் பெண்ணும் இணைந்தே வீடு கட்டுவது முதல் வேளாண்மைத் தொழில் வரை பல்வேறு வேலைகளைச் செய்திருக்கின்றனர். 'ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு' என்னும் கருத்தில் ஒற்றுமைப் பண்போடு செயல்பட்டு வருகின்றனர். இருப்பினும், மரபு அறிவைக் கடத்தி வந்த மூத்த தலைமுறையினர்

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.46

ஒவ்வொருவராகக் காலமாகும் இக்காலகட்டத்தில் – குட்டிமாதன் காணி போன்றோரின் மறைவு இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு – காணி இன மக்களின் வாய்மொழி வரலாற்றையும் மரபு அறிவையும் அவசரமாக ஆவணப்படுத்த வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகிறது. காணி என்றோர் இனம் உண்டு; அவர்கள் வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்களும் இங்குண்டு என்பதை இனிவரும் புதிய தலைமுறையினர் உணர்ந்து, மேலும் ஆழமான களப்பணி சார்ந்த ஆய்வுகளை (field-based studies) மேற்கொள்ளுமாறு இவ்வாய்வு பணிவன்புடன் வேண்டுகிறது.

17. துணைநூற்பட்டியல் (Works Cited – MLA Style)

[1.] Easwari, Shanmuga V. "Traditional Knowledge System of Kaani Tribes in Kanniyakumari District." International Journal of Applied Research, 2024, www.arfjournals.com.

[2.] "Elixir Lost in the Forest: Here Is Why Kerala Must Revive Arogyapacha and Jeevani." Down to Earth, 4 Sept. 2025, www.downtoearth.org.in/wildlife-biodiversity/elixir-lost-in-the-forest-here-is-why-kerala-must-revive-arogyapacha-and-jeevani.

[3.] "Insights into the Kani Tribes: A Historical and Governmental Perspective." ResearchGate, Feb. 2025, www.researchgate.net/publication/389278623.

[4.] "Kani Negotiate Landmark Profit-Sharing Deal for Medicinal Plant." Cultural Survival, www.culturalsurvival.org/news/kani-negotiate-landmark-profit-sharing-deal-medicinal-plant.

[5.] "Kani Tribe." Wikipedia, Wikimedia Foundation, en.wikipedia.org/wiki/Kani_tribe. Accessed 22 Aug. 2026.

[6.] "Kanikkaran." Wikipedia, Wikimedia Foundation, en.wikipedia.org/wiki/Kanikkaran. Accessed 22 Aug. 2026.

[7.] "Kanyakumari District." Wikipedia, Wikimedia Foundation, en.wikipedia.org/wiki/Kanyakumari_district. Accessed 22 Aug. 2026.

[8.] "List of Scheduled Tribes in Tamil Nadu." Tribal Museum, Government of Tamil Nadu, tntribalmuseum.com/list-of-scheduled-tribes-in-tamil-nadu.

[9.] Nagam Aiya, V. The Travancore State Manual. Vol. 2, Government Press, 1906.

[10.] Palani, K. Pazhangudigal (Tribal Literacy). Directorate of Samagra Shiksha, Tamil Nadu, n.d.

[11.] "Puthiya Aaraichi." Issue 6, July–Dec. 2016, 55/3 Peter Street, S.T.C. Road, Perumalpuram, Tirunelveli.

[12.] Rasamanikkam, Ka. Pazhangudi Makkal Vazhviyal (Tribal Life and Culture). Arivuchudar Pathippagam, Chennai, n.d.

[13.] "TN: Generations Down the Line, Kanyakumari's Kani Tribes Still Await Land Titles Under FRA." NewsClick, www.newsclick.in/TN-Generations-Down-Line-Kanyakumari-Kani-Tribes-Still-Await-Land-Titles-FRA.

[14.] "Tribal Welfare." Kanniyakumari District, Government of Tamil Nadu, kanniyakumari.nic.in/tribal-welfare/.

[15.] "Using Traditional Knowledge to Revive the Body and a Community." WIPO – IP Advantage, www.wipo.int/en/web/ip-advantage/w/stories/using-traditional-knowledge-to-revive-the-body-and-a-community.

[16.] "Value Addition to Local Kani Tribal Knowledge: Patenting, Licensing and Benefit-Sharing." Indian Institute of Management Ahmedabad, www.iima.ac.in/publication/value-addition-local-kani-tribal-knowledge-patenting-licensing-and-benefit-sharing.

[17.] Vaanamaamalai, Na. Makkalum Marabugalum (People and Traditions). New Century Book House Pvt. Ltd., Chennai, n.d.

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.46

18. ஆசிரியர் பிரகடனம் (Author's Declaration)

இக்கட்டுரையில் இடம்பெற்றுள்ள கருத்துகள், தகவல்கள் மற்றும் விளக்கங்கள் நேர்மையான ஆய்வு நோக்கத்துடன் தொகுக்கப்பட்டவை என்றும், மூல நூல்களிலிருந்தும் இணையவழி வெளியிடப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள், அரசு அறிக்கைகள், மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்புத் தரவுகள் ஆகியவற்றிலிருந்தும் பொருத்தமான முறையில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டு, சொந்த வார்த்தைகளில் தொகுக்கப்பட்டவை என்றும் நான் உறுதி கூறுகிறேன். இக்கட்டுரையில் காணி இன மக்களைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள வரலாற்று மற்றும் பண்பாட்டுச் செய்திகள், மரபுவழிக் கதைகள் மற்றும் அறிஞர்களின் ஆய்வுகளின் அடிப்படையிலானவை; இது எந்தவொரு தனிநபரையோ சமூகத்தையோ புண்படுத்தும் நோக்கம் கொண்டதன்று. இக்கட்டுரை கல்வி நோக்கிற்காக மட்டுமே தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

I hereby declare that the content, arguments, and interpretations presented in this research paper are the outcome of a genuine academic effort undertaken for scholarly purposes. All secondary data drawn from published books, journal articles, government reports, Census of India statistics, and open-access web sources have been duly acknowledged and cited in the Works Cited section in MLA style. The historical and cultural information relating to the Kani tribal community presented herein is based on documented oral traditions and existing scholarship, and is offered with due respect to the community, solely for the purpose of academic documentation and research.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).